OMRAAM MIKHAËL AÏVANHOV

PUTEREA MAGICĂ A ÎNCREDERII

Bănuielile, neîncrederea, îndoială sunt forte distructive. Eu nu spun că nu trebuie să fiţi niciodată neîncrezători sau să aveţi îndoieli, nu, orbirea nu este un sfat. Dar vreau să vă atrag atenţia asupra forţelor negative pe care fiinţa umană le declanşează şi le proiectează la rândul său, întreţinând în ea neîncrederea şi bănuiala.

Când bănuiţi pe cineva, fără a vă da seama, îl împingeţi să facă ceea ce bănuiţi. Un soţ, de exemplu, o bănuieşte pe soţia sa că a fost în braţele unuia sau altuia şi o acuza că a fost infidela. În realitate, nu este adevărat, ea protestează, se justifica, dar degeaba, soţul este de o gelozie maladiva şi o interoghează fără încetare asupra celui mai mic gest, îi face scene. Ce se petrece după un timp? Aceasta femeie, care a vrut să rămână fidela soţului ei, ajunge să-l înşele şi ea este prima care se mira, nu înţelege cum a ajuns să fie antrenata sa comită un adulter. Este foarte simplu: soţul ei a împins-o: da, prin acuzaţiile sale, el a creat condiţii favorabile, a sugestionato în planul astral, şi săracă, a sfârşit prin a comite acest lucru. Cu toate acestea, ea era cinstita, voia să reziste…

Atunci vedeţi cum aceşti nefericiţi soţi provoacă chiar căderea propriilor lor sotii! Şi este la fel pentru un bărbat care, forţat să asculte reproşurile sotiei lui ca o înşală, sfârşeşte prin a o face. Doar este necesar ca cuvintele să corespundă realităţii! Cate tragedii şi drame au ca origine îndoială, bănuielile şi lipsa de încredere!

Deci, femeile, bărbaţii sunt creatorii inconştienţi ai binelui şi răului. De ce este atât de greu să înţeleagă aceasta lege psihologica şi magica? Şi asta nu este totul. Cum v-am spus de mai multe ori, trebuie să ţinem cont de faptul ca fiinţă umană poseda două naturi: o natură superioara şi o natură inferioara, şi efectele pe care le produceţi asupra unei fiinţe depind deci de forţele pe care le treziţi în una sau alta din aceste două naturi. Atunci

când nu încetaţi să emiteţi bănuieli asupra cuiva, vă legaţi de natura sa inferioara, şi nu numai ca o întărâţi, dar primiţi de la ea curenţi, şi, într-o zi, veţi avea aceleaşi defecte şi slăbiciuni ca şi cel asupra căruia aţi fost pornit. Dacă vă ocupaţi continuu de defectele altora, deschideţi în voi înşivă o poartă pentru a le lăsa să intre şi prin aceasta maniera de a acţiona va întârziaţi propria evoluţie.

Când nu aveţi în cap decât viciile şi crimele oamenilor, atrageţi toate entităţile rele care sunt acolo, la adversarul vostru, vecinul vostru, sau la membrii familiei voastre; atunci să nu vă miraţi dacă într-o zi vă veţi simţi degradat. Este un fenomen magic, este foarte simplu. Şi contrariul este valabil, de asemenea. Dacă vă veţi decide să nu vă mai gândiţi la defectele cuiva, ci să vă legaţi de virtuţile sale, de spiritul său, fie că o ştie, fie că nu, se vor stabili legături şi curenţi între el şi voi, şi într-o zi veţi ajunge să aveţi calităţile sale. Când vom cunoaşte aceasta lege mare a schimburilor, a osmozei, a fuziunii, vom înţelege că trebuie să

Încetăm să ne legam de slăbiciunile altora, şi din contra, va trebui să căutăm fiinţe foarte evoluate pentru a avea schimburi cu ele. Astfel lucrează cei ce sunt inteligenţi. Ceilalţi, care sunt biete creaturi slabe, mizerabile, stupide, nu se înverşunează decât asupra defectelor altora, asupra urâţeniei altora, fără a şti ce îi aşteaptă.

Trebuie să încetaţi să mai trăiţi cu îndoieli, bănuieli. Vă imaginaţi ca eu trăiesc cu îndoieli? Nu, de la început eu lucrez cu certitudine şi încredere le dau credit oamenilor. Eu ştiu ca mulţi oameni sunt handicapaţi pentru ca destinul li se împotriveşte, dar ştiu ca, dacă le dau un mic capital, simbolic vorbind, ei vor putea să-şi deschidă un mic butic şi să câştige ataţi bani încât să-mi dea după aceea înapoi acest capital, iar apoi vor putea chiar să-i ajute pe alţii. Deci, şi ei vor putea să le dea credit altora pentru ca să se poată redresa şi ieşi din dificultăţi. Dacă Dumnezeu nu ar da credite oamenilor, niciunul dintre ei nu

ar putea subzista. Şi eu, mă străduiesc să acţionez ca şi Dumnezeu. Mulţi oameni au venit după mine, eu vedeam că sunt doar bieţi oameni cumsecade, dar le-am acordat încredere; unii au lucrat, au învăţat, şi acum îmi dau înapoi din ceea ce le-am dat.

Dacă nu le-aş fi dat credit, bieţii de ei, s-ar fi chinuit etern.

Fără încredere, nimic nu poate să meargă. Chiar când mergeţi cu maşina voastră, sunteţi obligaţi să aveţi încredere în toţi ceilalţi conducători care sunt pe şosea. Dacă vă gândiţi fără încetare: „O, acesta nu ştie să conducă! Acesta ma va lovi!...” veţi fi tulburat şi voi veţi fi cei care vă veţi arunca peste ei. Încrederea este absolut necesară pentru ca totul să funcţioneze. Dacă voi credeţi ca, atunci când privesc anumite persoane, eu nu văd slăbiciunile care sunt acolo, marcate pe fetele lor, vă înşelaţi! Să presupunem însă ca eu nu am nici intuiţie nici clarviziune, că nu am studiat figzionomia şi nu vă voi spune ceea ce vad. De altfel, nu o spun niciodată, acestea le ţin pentru mine. Eu dau credit la toată lumea, acesta este secretul meu. Gratie acestei încrederi, am reuşit să fac ceva. Dar nimeni nu vrea să mă imite. Nu vreţi să înţelegeţi ca încrederea trezeşte tot ceea ce este divin la alţii.

Când aveţi încredere în cineva, chiar dacă este beţiv, vicios, slab, aceasta încredere pe care o manifestaţi îl împinge să se amelioreze pentru a vă arata că nu v-aţi înşelat asupra nobleţii sale. Chiar şi un criminal căruia îi arătaţi încredere va reuşi să se transforme. Încrederea dezarmează fiinţele, dar voi nu vreţi să-i studiaţi puterea. Evident, din timp în timp, din cauza încrederii voastre, veţi avea câteva surprize... Sunt riscurile meseriei! Dar în comparaţie cu lucrurile bune pe care le-aţi primit, nu merita pentru acestea să nu aveţi încredere. Într-o lada de pere sau fructe sunt totdeauna câteva care sunt stricate, şi pentru aceasta merită să aruncăm toată lada? Printre cei cărora le-am arătat încredere, sunt unii care mi-au făcut mult rău. Da, dar sunt şi mai mulţi care sunt aici pentru a-

mi reda încrederea însutit.

Toţi cei care nu au înţeles rolul magic al încrederii sunt prudenţi, închişi rezervaţi, bănuitori, şi trec ca inteligenţi. Evident, nimeni nu-i va muşca poate, dar nimeni nu-i va iubi. Atunci, nu merită să fii puţin muşcat.

Împuns, dar pentru a avea în final întreaga lume de partea ta? Poate ca unii nu vor fi la înălţimea încrederii voastre şi vă vor trăda... Cui o să-i spuneţi? Dar, sub pretextul ca unii oameni sunt slabi, egoişti, necinstiţi, ingraţi, trebuie să-i dispreţuim şi să-i respingem, pe toţi ceilalţi, definitiv? Ei nu, nu este o filosofie bună.

Dacă oamenii ar cunoaşte legile magice, în ciuda nenorocirilor, în ciuda accidentelor, în ciuda răutăţilor şi trădărilor, ei ar continua să aibă încredere, să-i lumineze pe alţii, să-i ajute, să le deschidă comorile întregii naturi. Pentru ca, într-o zi, toate creaturile care le-au făcut rău vor plânge cu lacrimi amare dându-şi seama că erau pe cale să masacreze pe cel mai mare binefăcător al lor. Da, atunci când se vor vedea cât de josnice au fost, nu vor mai şti unde să se ascundă pentru a plânge. Când am înţeles acestea, am ales încrederea, dragostea şi răbdarea, iar pe toţi acei care nu se gândesc decât cum să-mi sape mormântul încerc să-i suport şi continui să le dau tot ceea ce am mai bun.

În realitate, nu exista o fiinţă mai cruda decât un Iniţiat, pentru ca el a găsit cea mai teribila răzbunare. El îşi spune: „Toţi ceilalţi se răzbuna cu critici, acuzaţii, arme, dar acestea nu sunt eficace. Nu te răzbuni cu adevărat pe inamicii tai căutând să le faci rău, ci continuând să-i luminezi să-i hrăneşti, pentru ca într-o zi, când vor înţelege că au fost mârşavi şi ingraţi, nu vor mai şti cum să se scuze şi să-şi repare greşelile”.

Eu am decis o dată pentru totdeauna să nu mă ocup de ceea ce fac oamenii. Ma gândesc ca alţii, cei ce i-au trimis pe pământ au ştiut ce trebuie făcut cu ei. Eu nu sunt un judecător şi îmi fac numai treaba mea. Voi, dacă vreţi, ocupaţi-vă de tot ceea ce este inferior şi negativ în alţii, şi

veţi vedea rezultatele! În acest timp, eu mă ocup de fiinţa voastră superioara, de Divinitatea care este în voi: vreau să o eliberez, să o hrănesc şi astfel voi câştiga într-o zi întreg Cerul. Da, am o întreagă ştiinţă în cap. Dacă nu o aveam, aş fi făcut şi eu la fel ca toată lumea. Dar gratie cunoştinţelor mele, gratie acestei lumini pe care mi-a dat-o Dumnezeu, încerc să beneficiez de tot ce exista mai minunat. De ce nu v-aţi decide să faceţi ca mine?